

# РЕШЕНИЕ

№ 2423

гр. София, 09.09.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-Г СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Албена Александрова

Членове: Нели С. Маринова  
Господин Ст. Тонев

при участието на секретаря Виктория Ив. Тодорова  
като разгледа докладваното от Господин Ст. Тонев Въззивно гражданско дело № 20211100511496 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258-273 ГПК.

С решение № 20086735/05.04.2021г. СРС, 60 с-в, по гр. д. №53886/2018г. е отменил наложеното със заповед рег. №СВ-ORD-49/18.06.2018 г. на членовете на управителния съвет на „ЧЕЗ Р.Б.“ АД дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“ на основание чл. 187, т. 3, 7 и 10 КТ на Р. Г. Д. като незаконосъобразно.

Срещу постановеното решение е постъпила въззивна жалба от ответника „ЧЕЗ Р.Б.“ АД /с променено наименование – „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД/ с оплаквания, че същото е неправилно, необосновано и постановено в нарушение на материалния закон. Въззивникът твърди, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че не било доказано извършването на посочените в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание нарушения. Излага, че от показанията на разпитаните свидетели и от събрания доказателствен материал в цялост се установявало извършването на нарушения на трудовата дисциплина от страна на Д.. Твърди, че на 27.03.2018 г. при отчитането на десет броя средства за търговско измерване, регистрирани на клиенти на дружеството, ищецът неправомерно въвел грешни кодове или пропуснал да въведе правилни такива, с което допуснал нарушения по смисъла на чл. 187, т. 3, 7 и 10 КТ. Подробно излага, че наложеното с процесната заповед наказание съответствало на описаните в нея нарушения, допуснати от Д.. Предлага анализ на теорията и практиката по въпросите на дисциплинарното наказване. Препраща към показанията на разпитаните пред СРС свидетели за доказване

на тезите си. Моли съда да отмени обжалваното решение и да отхвърли предявения иск. Претендира разноски.

Ответникът по въззивната жалба- Р.Д. оспорва същата. Твърди, че първоинстанционният съд правилно е приел, че не е доказано твърдените нарушения да са извършени от ищеца. Излага, че деянията, описани в заповедта, не могат да се подведат под нормите на КТ, посочени в нея – чл. 187, т. 3, 7 и 10 КТ. Моли съда да потвърди обжалваното решение. Претендира разноски.

Съдът, като прецени становищата на страните и обсъди представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Районният съд е бил сезиран с иск с правно основание чл. 357 вр. чл. 188, т. 2 КТ. Ищецът – Р.Д. твърди, че е бил в трудово правоотношение с ответника „ЧЕЗ Р.Б.“ АД за длъжността „техник/ел.системи/контрол/НТЗ/Старши“ в отдел „Нетехнически загуби“. Със заповед №СВ-ORD-25/27.02.2018 г. за периода от 28.02.2018 г. до 13.04.2018 г. работодателят му едностранно променил работното му място и характера на работата му, за да изпълнява задълженията, присъщи на по-ниско квалифицираната длъжност „отчетник/измервателни уреди“, дирекция „Мерене и управление на данните“. Със заповед №СВ-ORD-49/18.06.2018 г., връчена на 18.06.2018 г., му е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“. Ищецът твърди, че заповедта е незаконосъобразна. Сочи, че не е допуснал нарушения на трудовата дисциплина. Излага, че работодателят не му предоставил възможност да се запознае с всички документи, свързани с твърдените дисциплинарни нарушения, с което нарушил правото му на защита. Твърди, че работодателят му не обсъдил обясненията му. Сочи, че наказанието било наложено извън законовите срокове. Възразява, че наказанието не било съответно на твърдените нарушения. Моли съда да отмени заповедта за налагане на дисциплинарно наказание като незаконосъобразна.

Страните не спорят, а и от представения трудов договор №1431/28.05.2007 г. се установява, че са били в трудово правоотношение, по силата на което ищецът изпълнявал длъжността „техник ел.системи/НТЗ“ в отдел „НТЗ“ при работодателя. От представена Заповед № ЗП 2-27/15.01.2019г. се установява, че считано от 16.01.2019 г. трудовото правоотношение е прекратено на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 КТ.

Не се спори, а и от Заповед № СВ-ORD-25/27.02.2018 г. се установява, че за времето от 28.02.2018 г. до 13.04.2018 г. едностранно е променено мястото на работа и характера на работата на служителя Д., като му е възложено да изпълнява трудовите функции и служебни задължения за длъжността „отчетник/измервателни уреди“ в Дирекция „Мерене и управление на данните“.

Със заповед №CD-ORD-2135/01.03.2018 г. на Р.П., зам. Ръководител ОЦ/район ОД „Запад“, направление „Отчитане на данни“ в Дирекция „Мерене и управление на данни“, е възложено да запознае Д., на длъжност „Отчетник измервателни уреди“, с работните заповеди и инструкции, свързани с процеса по отчитане на данните на показанията за търговско

измерване за потребена ел. енергия от клиенти, присъединени към електропреносната мрежа на дружеството.

От длъжностна характеристика за длъжността „отчетник/измервателни уреди“ е видно какви са трудовите функции и основните задължения на лицата, които я заемат. В длъжностната характеристика изрично е посочено, че при констатиране нередовности на СТИ, тарифните превключватели и свързващите проводници служителите трябва да отбелязват това чрез код.

От заповед №CD-ORD-4543/17.08.2015 г. се установява какви кодове се използват при извършването на отчети на консумираната ел. енергия от битови и стопански потребители.

От представения доклад от 10.05.2018 г. на директора на дирекция „Мерене и управление на данните“ се установява, че на посочената дата работодателят-ответник е уведомен за твърдени допуснати от Д. дисциплинарни нарушения на 27.03.2018 г.

От искане по чл. 193 КТ от 11.05.2018 г. се установява, че на служителя Д. е предоставен 5-дневен срок за даване на писмени обяснения по твърдените в горепосочения доклад нарушения. Ведно с искането на Д. е представен препис от доклада от 10.05.2018 г.

По делото са представени обяснения от Д., депозирани в указания му срок.

Чрез представени болнични листи №E20180021945/02.05.2018 г. и №20176567235/08.05.2018 г. се доказва, че за периода от 02.05.2018 г. до 04.05.2018 г. и от 08.05.2018 г. до 27.05.2018 г. Д. е ползвал отпуск поради болест.

Със заповед №CB-ORD-49/18.06.2018 г. на УС на дружеството-работодател, връчена на Д. на 18.06.2018 г., на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“, считано от деня на връчване на заповедта, за извършени от него нарушения на трудовата дисциплина на 27.03.2018 г. при отчитане на показанията на СТИ на клиенти. Описани са следните деяния, осъществени от Д.: 1. На 27.03.2018 г. при отчитане на средство за търговско измерване /СТИ/ с фабричен №1551002169, регистрирано на клиент с аб. №9227119095, служителят Р.Д. не е въвел код за аномалия 1501 /липсва пломба на предпазен щит/ на средството за търговско измерване /СТИ/електромер/; 2. На 27.03.2018 г. при отчитане на средство за търговско измерване /СТИ/ с фабричен №1551031697, регистрирано на клиент с аб. №9227119131, служителят Р.Д. е поставил код 3401 – няма достъп в обитаем обект, което е в противоречие с действителната обстановка, тъй като средството за техническо измерване /СТИ/електромер/ е монтирано в общите части на жилищната част на подстанция и достъпът до него е свободен; 3. На 27.03.2018 г. при отчитане на средство за търговско измерване /СТИ/ с фабричен №\*\*\*\*\*, регистрирано на клиент с аб. №9227119132, служителят Р.Д. е поставил код 3401 – няма достъп в обитаем обект, което е в противоречие с действителната обстановка, тъй като средството за техническо измерване /СТИ/електромер/ е монтирано в общите части на жилищната част на подстанция и достъпът до него е свободен; 4. На 27.03.2018 г. при отчитане на средство за търговско измерване /СТИ/ с фабричен №1551031699, регистрирано на клиент с аб.

№9227119133, служителят Р.Д. е поставил код 3401 – няма достъп в обитаем обект, което е в противоречие с действителната обстановка, тъй като средството за техническо измерване /СТИ/електромер/ е монтирано в общите части на жилищната част на подстанция и достъпът до него е свободен; 5. На 27.03.2018 г. при отчитане на средство за търговско измерване /СТИ/ с фабричен №1551031700, регистрирано на клиент с аб. №\*\*\*\*\*, служителят Р.Д. е поставил код 3401 – няма достъп в обитаем обект, което е в противоречие с действителната обстановка, тъй като средството за техническо измерване /СТИ/електромер/ е монтирано в общите части на жилищната част на подстанция и достъпът до него е свободен; 6. На 27.03.2018 г. при отчитане на средство за търговско измерване /СТИ/ с фабричен №50578225, регистрирано на клиент с аб. №9227119162, служителят Р.Д. не е въвел код за аномалия 1212 /часовникът не е точен/ на средството за търговско измерване /СТИ/електромер/; 7. На 27.03.2018 г. при отчитане на средство за търговско измерване /СТИ/ с фабричен №2016365, регистрирано на клиент с аб. №9227119204, служителят Р.Д. не е въвел код за аномалия 1501 /липсва пломба на предпазен щит/ на средството за търговско измерване /СТИ/електромер/; 8. На 27.03.2018 г. при отчитане на средство за търговско измерване /СТИ/ с фабричен №40035913, регистрирано на клиент с аб. №9227119227, служителят Р.Д. не е въвел код за аномалия 1501 /липсва пломба на предпазен щит/ на средството за търговско измерване /СТИ/електромер/; 9. На 27.03.2018 г. при отчитане на средство за търговско измерване /СТИ/ с фабричен №40044144, регистрирано на клиент с аб. №9227119257, служителят Р.Д. не е въвел код за аномалия 1501 /липсва пломба на предпазен щит/ на средството за търговско измерване /СТИ/електромер/; 10. На 27.03.2018 г. при отчитане на средство за търговско измерване /СТИ/ с фабричен №50509483, регистрирано на клиент с аб. №9227119257, служителят Р.Д. не е въвел код за аномалия 1501 /липсва пломба на предпазен щит/ на средството за търговско измерване /СТИ/електромер/. С допуснатите нарушения и неточности при отчитането на показанията на средствата за търговско измерване на клиенти от страна на служителя Д., напълно се игнорирали дадените му инструкции и технологични правила на работодателя за осъществяване на трудовата му дейност. Излага се, че служителят не изпълнявал законните нареждания на работодателя за осъществяване на възложената му работа, като изпълнявал задължителните изисквания, описани в заповед №CD-ORD-4543/17.08.2015 г. Действията на Д. представлявали нарушения на чл. 187, т. 3, 7 и 10 КТ, нарушение на задълженията му, вменени с длъжностната характеристика, и неизпълнение на задълженията на служителя по смисъла на чл. 126, т. 4, 5, 7 и 10 КТ.

Районният съд е събрал като писмени доказателства доклад от В.Г., ръководител направление „ОД“, до директора на дирекция „МУД“, с който последният е уведомен, че при извършена проверка са установени гореописаните нарушения, извършени от Д.. Към този доклад са приложени доклад от А.Б., ръководител оперативен център „ОД София Запад“, за извършена проверка и констатирани нарушения. Представен е и протокол от извършена проверка, в който са отразени констатациите и забележките на проверяващия.

В първоинстанционното производство като свидетели са разпитани Р.П. П. и И.В.Д., служители на ответника. Във връзка с деянията, описани под № 1, 6, 7, 8, 9 и 10 в процесната заповед, свързани с непоставяне от страна на Д. на съответните кодове, отразяващи действителното фактическо състояние на СТИ, двамата свидетели излагат, че доколкото проверката е извършена в деня, следващ отчитането, направено от служителя, то е възможно между момента на отчета и на проверката да са настъпили промени, т.е. фактическата обстановка да е била различна при отчитането, извършено от Д., и при проверката, извършена от свидетелката И.Д.. Във връзка с втората група нарушения, описани под № 2, 3, 4 и 5 в процесната заповед, свидетелите установяват, че се касае за поставяне на код, свидетелстващ за липса на достъп до измервателни уреди, намиращи се в една подстанция. Свидетелката Д. посочва, че е извършвала отчет на тези измервателни уреди многократно. Тя излага, че те се намират в подстанция, в която ежедневно има служители на ответника, притежаващи ключ за таблото, в което се намирали електромерите. Тези служители предоставяли винаги достъп на отчитащите показанията на измервателните уреди служители.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

От събраните доказателства се установи, че страните по делото са били в трудово правоотношение, по силата на което ищецът заемал длъжността „техник ел. системи/контрол НТЗ-старши“ "системен оператор", като със заповед рег. №СВ-ORD-49/18.06.2018 г. на членовете на управителния съвет на „ЧЕЗ Р.Б.“ АД на Р. Г. Д. е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“ на основание чл. 187, т. 3, 7 и 10 КТ за неизпълнение на трудови задължения, описани в мотивите на заповедта.

За да уважи иска първоинстанционният съд е приел, че ответникът не е доказал при условията на пълно и главно доказване ищецът да е извършил деянията, описани в процесната заповед. Съдът е обсъдил релевантите към предмета на спора доказателства. Не се установи при постановяване на решението да е допуснато нарушение на императивни материалноправни норми.

Настоящият състав намира, че крайният извод на районния съд за незаконосъобразност на процесната заповед, е правилен, но по частично различни мотиви.

По отношение на деянията, описани под № 1, 6, 7, 8 и 9 в заповедта за налагане на дисциплинарно нарушение, въззивната инстанция намира, че доводите на въззивника за доказаност на нарушенията са неоснователни. Първоинстанционният съд е достигнал до правилния извод, че от събрания доказателствен материал не може да бъде направен категоричен извод за извършване от страна на служителя на нарушения, изразяващи се в непоставяне на код за аномалия при отчитане на СТИ. В подкрепа на това заключение са показанията на разпитаните свидетели, които въззивният съд кредитира като безпристрастни и пълни, от които се установява, че проверката е извършена в деня, следващ отчитането, извършено от Д., в който е възможно фактическата обстановка да е била променена. Ответникът не доказва, че към момента на отчета описаните аномалии са съществували, поради което не се доказва и служителят неправилно да не ги е отбелязал.

Във връзка с деянията, описани под № 2, 3, 4 и 5, настоящата инстанция не споделя извода на районния съд, че не е доказано на ищеца да е предоставен достъп до измервателните уреди. От показанията на свидетелката Д. се установява, че измервателните уреди са поставени в подстанция, в която има винаги служители на ответника, предоставящи достъп до таблото с електромерите. Добросъвестното изпълнение на трудовите задължения предполага полагането на старание и усилие от страна на работника или служителя. В настоящия случай се установява, че работодателят е създал организация за осигуряване на достъп до измервателните уреди, която е била известна на служителите, извършващи отчет. При полагане на добра грижа в осъществяването на трудовите си задължения ищецът е имал възможност, както да се запознае с начина на осигуряване на достъп до електромерите, за които е отбелязал, че няма достъп, така и да извърши отчет. Независимо от горното, настоящата инстанция намира крайния извод за незаконосъобразност на процесната заповед за правилен, доколкото при налагане на наказанието работодателят не е съобразил нормата на чл. 189, ал. 1 КТ и същото не съответства на тежестта на извършеното нарушение, обстоятелствата, при които е извършено и поведението на ищцата и отношението ѝ към допуснатото нарушение. Описаните в заповедта нарушения са несъществени и не са породили вредни последици за работодателя, нито за микроклимата и дисциплината в трудовия колектив. Касае се за дисциплинарно наказване на служител без установени незаличени наказания за нарушение, допуснато по-малко от месец след едностранното изменение на трудовото правоотношение от страна на работодателя, при което са били изменени трудовите функции и задължения на служителя. Макар и в заповедта да са описани като изцяло самостоятелни нарушения, по съществото си деянието се изразява в неправилно поставени кодове за липсващ достъп до измервателни уреди, намиращи се в една подстанция, поради което не може да се направи извод за системност при нарушаването на трудовата дисциплина. Следва да се отбележи също, че дружеството е имало възможност да определи вземанията си към клиентите си по способи, евентуални на реалния отчет. Не се установи нарушенията да са извършени умишлено, като ищцата е обяснил, че е направил опит да извърши отчет на измервателните уреди.

Поради изложеното настоящият съдебен състав счита, че оплакванията във въззивната жалба са неоснователни и наложеното наказание е наложено от работодателя, без да са доказани по безспорен начин всички деяния, за които е наложено, и без да са отчетени всички критерии на императивната норма на чл. 189, ал. 1 КТ.

Поради съвпадане на крайните изводи на двете инстанции обжалваното решение следва да се потвърди.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК въззивникът следва да бъде осъден да заплати на въззиваемата страна разноски за адвокатско възнаграждение за настоящата инстанция. Въззиваемата страна претендира разноски в размер на 600 лв., като от въззивника е направено своевременно възражение за прекомерност, което настоящият състав намира за неоснователно, доколкото претенцията е определена в съответствие с минималния размер по НАРЕДБА № 1 ОТ 9 ЮЛИ 2004 Г. ЗА

МИНИМАЛНИТЕ РАЗМЕРИ НА АДВОКАТСКИТЕ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ.

Водим от горното съдът

**РЕШИ:**

**ПОТВЪРЖДАВА** решение № 20086735/05.04.2021г. СРС, 60 с-в, по гр. д. №53886/2018 г.

**ОСЪЖДА** на основание чл. 78, ал. 3 ГПК „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД, ЕИК \*\*\*\*, да заплати на Р. Г. Д., ЕГН \*\*\*\*\*, сумата 600 лв. /шестстотин лева/ - разноси, сторени във въззивното производство.

**Решението е окончателно.**

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_